

XLIV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om forandret Affattelse af § 58 i almindelig borgerlig Straffelov af 10de Februar 1866.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 1ste Marts 1892.)

Medens der i Udvalget fra flere Sider har været ytret Betænknelighed ved at gaa saa vidt som det foreliggende Lovforslag, har der været Enighed om, at § 58 i almindelig borgerlig Straffelov af 10de Februar 1866 er affattet paa en Maade, der ikke kan anses fyldestgørende over for Tanken og Hensigten med den paagældende Lovparagraf. Meningen har utvivlsomt været den, at en uforskyldt langvarig Varetægsarrest retfærdigen bør virke til en forholds- mæssig Medsættelse af den Straf, som den paagældende maatte findes i og for sig at have forskyldt for den af ham begaaede Forbrydelse, saa vist som navnlig en langvarig Varetægsarrest maa erkendes at være efter Omstændighederne endog et meget føleligt Onde, og saa vist som det dog ikke kan være Meningen, at Varetægsarresten skal være en Tillægsstraf. Men denne Betragtning fører uægtelig til, at den uforskyldte Varetægsarrest ikke blot maa kunne virke til Balget af en mildere Straffegrad indenfor

den lovbestemte Strafs Kammer, men efter Omstændighederne bør kunne medføre, at Straffen fasthættes under den lovbestemte Strafs Minimum, navnlig naar dette eller dog en dette sig nærmende Straffegrad findes at være den for Forbrydelsen i og for sig forskyldte Straf, eller naar denne maa siges aldeles ikke at staa i noget Forhold til den lidte Varetægsarrests Længde. Der kan desværre nævnes Tilfælde, hvor den Forbrydelse, hvorfor en Person har været sigtet og endelig er bleven dømt, er fundet at kvalificere sig til en kortere Tids Fængsel paa Vand og Brød, men hvor den dømte har lidet flere Maanedes, ja halve og hele Aar i Varetægsarrest og derved har lidt et Onde, der maa siges at være langt værre end den forskyldte Straf. I Straffelovens § 58 erkendes det nu vel ogsaa, at den langvarige Varetægsarrest endog i visse Tilfælde kan begrunde en fuldstændig Eftergivelse af Straffen, men saaledes som Bestemmelsen er givet i Straffeloven, maa det